

Sesam sesam EEC

SUM altíð — hævískt og »av-
mált« — næstan uttan at vit
fáa ætlaðu niðurstøðuna við —
talar Dimma seinasta hósdag
aftur fyri limaskapi Føroya í
EEC.

FYRI kortum løsu vit í sam-
bandsblaðnum, at lovprísan
Edmund Joenssens herfyri í
sjónvarpinum av føroyskum
limaskapi ikki skuldi skiljast
sum støða floksins til hetta
áivarsmál.

FLOKKURIN hevur sambært
hesum onga støðu fyri ella í-
móti limaskapi, helst heldur
ongu hugmynd av, hvussu ein
nýtilgur handilssáttmáli átti at
sæð út.

HETTA er spell, tí vit vita fyri
vist, at sambandið eisini eigur
dúgligt vinnulívsvólk, ið, eins
og vit onnur, sjálvsagt ynskja
bestu treytir fyri útflutningi
okkara.

HELT er tað tí sambandinum

til fyrimuns, at onkur í flokkin-
um hevur eina støðu. So tykist
at vera við formanninum. At
henda so er treytaleyst fyri
EEC-limaskapi, kunnu vit bert
harmast um. Men valið er
hansara, men samstundis eis-
ini so nóg meira floksins, enn
hesin alment vil viðurkenna.

AT so er dylur sambandsblað-
ið heldur ikki í oddagreinini í
gjár. Sagt verður, at avgjørt
onkrir fyrimunir høvdu verið
vissir, fóru vit uppí, og aðra-
staðni, at vit kunnu ikki fram-
haldandi spegla okkum í okk-
ara egna nalva — also ikki taka
støðu.

BLAÐIÐ endar hesa pro-EEC-
grein við at siga, at eingin
sleppur inn nakrastaðni ó-
keypis, har tað loysir seg at
koma. Men einki orð um
hvørjum verandi handilssam-
starv okkara við EEC vognast
best — EEC ella okkum.

ØLL vita tó, at vit tíanverri
keypa hópin meira frá EEC
enn vit megna at selja teimum,
og halda tí ikki at vit á nakran
hátt hava lígið teimum til

byrðu, sum Dima soleiðis ó-
beinleiðis ger tað til, og at toll-
frælsi fyri tollfrælsi tí átti at
verið sjálvsagt — uttan aðrar
politiskar og bureaukratiskar
dikkedarir.

SO er tíanverri ikki, og Dimma
veit væl hví. Nýkolonialistiska
hóttalag EEC's móttvegis út-
jaðaraðkjum — rávørufram-
leiðarum loyvir snøgt sagt ikki
hesum.

HESA kós EEC's skulu vit ikki
billa okkum inn at vit megna
at broyta, og tá samanum
kemur, so eru treytir okkara
móttvegis EEC neyvan einsa-
mallar avgerandi fyri, um
vinnulív okkara er kappingar-
ført ella ikki.

TAÐ er nevniliga eisini ein
heimur uttanfyri EEC. Gamaní
krevur tað ávísa nýhugsan at
rækja henda heim handilsliga
og eisini annað framleiðsluúr-
val. Men hetta mugu og skulu
vit undir kortini, so hví ikki
leggja eins nógva orku í at fáa
nýtiligt handilssamband við
Eystanlond, Fjareystur, nýggja
ætlaða amerikanska felags-

marknaðin og øll, øll hini
nógva londini, ið skriggja eins
nógv eftir fiskavørnum sum
EEC.

VIT spyrja bara — og fleiri við
okkum, tí givið er í øllum før-
um, at støða okkara móttvegis
EEC kann bara víkna, um tað
ikki eydnast okkum at geva
teimum eina fatan av, at onnur
eisini hava tørv á framleiðslu
okkara.

SO, tá talan er um bestu út-
flutningstreytir fyri okkara
framleiðslur, er tað neyvan
meira enn hálvur sannleiki at
fasthalda, at viðurskipti okkara
við EEC eru altavgerandi.

TIT, ið fremstir standa í stríði
okkara fyri skilabestu handils-
sambondum úteftir — gloymið
ikki EEC, men starið tykkum
ikki blindar eftir kiloum og
vinnuliga avmarkandi kvotum
fyri hetta ella hitt, men nýtið
higani og framyvir eins nógva
orku ella meira fyri at finna
aðrar marknaðarmøguleikar.
Ikki fyrr enn tá kunnu vit
vænta frægari sømdir frá EEC.

sosigaley

Dimmalætting
14. SEPTEMBER
FRIÐ FÖROYAR
NÓGVA

Dimmalætting
14. SEPTEMBER
FRIÐ FÖROYAR
NÓGVA

Dimmalætting
14. SEPTEMBER
FRIÐ FÖROYAR
NÓGVA

Dimmalætting
14. SEPTEMBER
FRIÐ FÖROYAR
NÓGVA

Dimmalætting
14. SEPTEMBER
FRIÐ FÖROYAR
NÓGVA

Dimmalætting
14. SEPTEMBER
FRIÐ FÖROYAR
NÓGVA

Almennir stovnar og kapping

Á fyrstu síðu í Dimma-
lætting í gjár verður sagt
frá einum privatnum vøru-
vognsførara, sum nú hevur
fingið kapping frá post-
verkinum:

Hesin maðurin, sum
ynskir at vera ónevndur,
sigur, at Posthúsið fer út
til fyrirtøkur og bjóðar at
køpa vørur fyri henda
biliga prís. Hetta eru
kjöt, fiskur, matvørur
o.s.f.

Hesi biligu tilbøðini hjá
Posthúsinum hava verið
síðani november mánað,
og síðani januar hava teir
beinleiðis vent sær til
fyrirtøkur við hesum biligu
tilbøðum.

Sjálvur koyrir hann fyri
tímaløn, og klárar seg ikki
í kappingini við tey biligu
tilbøðini, sum Postverkið
hevur.

Allir politisku flokkarnir
eru samdir um, at Post-
verkið eigur at klára seg
figgarliga so frægt sum
gjørligt. Í seinasta sam-
gonguskjali stóð beinleiðis,
at postverkið skuldi
rekast eftir handilsligum
reglum. Spurningurin er
so, hví postverkið ikki
kann loyva sær at kappast
við onnur, - í teirri roynd at
liva upp til tað politik-
ararnir vilja?

Tað ber ikki til at krevja
alt av almennum stovnum
samstundis sum funnist
verður at teimum tá teir
sjálvir royna at gera silt til
at klára seg figgarliga.

Hetta er ikki annað enn
søgan um lastbilarnar hjá
Strandferðsluni. Teir fáa
oman yvir seg tí teir kosta
landskassanum pengar,
men gera teir nakað fyri at
klára seg frægari figgar-
liga, fáa teir av at vita.

Sambandsstøðan er greið fyri EF

Formaður sambandsflok-
sins er avgjörður EF-maður.
Tað hevur hann sjálvur
sagt. Hinvegin hevur hann
gjørt greitt, at hetta stendur
fyri hansara rokning. Men
hann man ikki standa
so einsamallur við hesum
sjónarmiði í flokki sínum.
Í oddagrein í Dimma-
lætting í gjár verður m.a.
sagt:

Í løtuni tykist ein hin
mest brennandi politiski
spurningurin vera, um vit
eiga at vera nóg við at
spegla okkum í egnum
nalva, ella vit eiga at
koma okkum upp í ein ella
annan handilsligan felags-
skap, við EFTA ella EF.
Tað tykist sum fólk
yvirhøvur annaðhvørt eru
hugað fyri at halda okkum
leys av hesum báðum
felagsskapum ella í hvussu
er Felagsmarknaðinum,
sum hevur verið tann

felagsskaur, ið vit fram til
nú hava selt meginpartin
av útflutningsfiski til.

Eingin ivi um, at um vit
skuldu hildið vera ráðiligt
at koma upp í Felagsmark-
naðin, vildu vit fingið
onkrar fyrimunir, eitt nú
frælsari sölutreytir enn nú,
men felagsskapur uttan
fyrimunir báðar vegir ber
illa til.

So nú er bert eftir at
fyrigykla okkum onkrar
fyrimunir við EF-lima-
skapi (vit høyrdu jú Kent
Kirk) og so melda okkum
inn. Hetta er greið sam-
bandstala. Hetta undrar
ongan. Tí sum kunnugi
vildi Sambandsflokkin
helst vilja havt okkum
sum í danska amt, men
ongantíð betur, um vit
gjørdust eitt europeiskt
amt. Eitt skal sambandið
eiga: Politiski bóðskapur
teirra er ikki at misskilja.

Krigsundirhald í Útvarpinum

Fimmarin í Útvarpinum
er vanliga áhugaverd
sending. Evni, sum eru
viðkomandi og sum
hava stóran áhuga mill-
um fólk, verða tikið
upp og viðgjørd, og
einki er at ivast í, at
flestu fólk, sum um
fimmtíðina mikudag
hava móguleika at
koma fram at einum
útvarpsluti, lýða á.

Fyriradagin var aftur
ein fimmar. Hesaferð
um Saddam Hussein.
Evnið - krigsstøðan í
Miðeystri - er sanniliga
bæði aktuelt og áhuga-
vert eins og tað er
óhugnaligt. Men sum
útvarpið borðreiddi við
tí mikudagin var hetta
meira undirhald enn
álvan. Spurningurin,
sum útvarpið setti Jóg-
vani Mørkøre, og Óla
Breckmann var, hvat
nú skuldi gerast við
bølmenni Saddam. Var

hann nú nógmið av-
bukaður ella skuldi
hann skjótast. Enntá
hvør skuldi skjóta
hann.

Jógvan Mørkøre
royndi at viðgera spur-
ningin so frægt sakligt
sum tilbar, og Óli
royndi í sínum gamla
lagi at boða sín primit-
iva hatursbóðskap.

Í øllum førum tókust
løgð at lata frumskóg-
arfrøðingin Óla Breck-
mann sleppa at vátka
sær í einum so álvar-
somnum evni. Hvat
hesin sami yvirhøvur
hevði at gera í hesi
sendingini mundi
mongum vera ein gáta.